

عنوان مقاله:

ارزیابی وضعیت شدت بیابانزایی بر اساس مدل مدالوس (مطالعه موردی: خور و فرخی استان اصفهان)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی گرد و غبار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

جواد مومنی دمنه - دانشجوی دکتری مهندسی منابع طبیعی- بیابان زدایی، دانشگاه هرمزگان

رضا اسماعیل نیاطالمی - کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشگاه فردوسی

وحید رشیدی - کارشناسی ارشد بیابانزدایی گروه منابع طبیعی بیابانزدایی، دانشگاه کاشان

حسین البرزی پور - کارشناس ارشد مرتعداری، خراسان رضوی، مشهد، شرکت مهندسی مشاور دلتاسازه سناباد

خلاصه مقاله:

روش مدالوس یکی از روشهای کاربردی در ارزیابی وضعیت فعلی بیابانزایی و برآورد ریسک آن است. در این تحقیق با هدف ارزیابی بیابانزایی و تهیه نقشه آن در منطقه مطالعاتی انجام شده است، مدلی منطقه ای، با اصلاح روش مدالوس، ارائه شده است. در گام اول، بر اساس وضعیت محلی، هفت معیار کیفی، مشتمل بر اقلیم، خاک، پوشش گیاهی، آب زیرزمینی، فرسایش آبی، فرسایش بادی و مدیریت و سیاست، برای ارزیابی بیابانزایی، مدنظر قرار گرفت. هر معیار شامل شاخص های متعددی است که آن را به لحاظ کیفیت تعریف می کنند. این شاخص ها بر اساس میزان تاثیرشان بر فرآیند بیابان زایی کمی شدند. برای هر شاخص امتیازی بین 100 تا 200 در نظر گرفته شد. طبقه بندی و تهیه نقشه وضعیت این پدیده با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی انجام شد. بر اساس این نتایج وضعیت فعلی بیابان زایی در 11/01 درصد از سطح منطقه مورد مطالعه بسیار شدید، در 77/65 درصد منطقه شدید و در 11/24 درصد از کل سطح منطقه کم است و از جنبه حساسیت منطقه به فرسایش بیش از 88/66 درصد از سطح منطقه در وضعیت بحرانی قرار دارد. همچنین نتایج نشان می دهد که معیار ((اقلیم)) و ((مدیریت و سیاست)) از عوامل مهمی هستند که موجب فرآیند بیابان زایی منطقه شده اند.

کلمات کلیدی:

ارزیابی بیابان زایی، مدالوس، سیستم اطلاعات جغرافیایی، خور و فرخی، نقشه بیابان زایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/936020>

